

ВРАБЧЕ И ГАРВАНЪ

Врабчето

Чикъ-чирикъ-чикъ! Пролѣтъта
пакъ ще тръгне по свѣта!
Въ слънце грѣе всѣка кѫща
и отново пакъ отъ югъ
всички птици се заврѣщатъ,
цѣло лѣто ще сѫ тукъ.
Нѣма вече лютата зима,
пѣсни, радостъ пакъ ще има!

Гарванътъ

Стига крѣска, врабчо мили,
стига хаби златни сили!
Радвашъ се вѣвъ тоя часъ,
че пѣвцитѣ идатъ пакъ.
Ти си билъ голѣмъ глупакъ.
Щомъ закършатъ ясенъ гласъ
тия сладкопойни птички,
само тѣхъ ще слушатъ всички.

Врабчето

Ей, че си ми завистливъ,
пѣшъ грозно — кой е кривъ?
Тѣ сѫ по пѣвци отъ нась,
но не имъ завиждамъ азъ;
хубавата пѣсень птича
всѣки трѣбва да обича.

Гарванътъ

Е, добре, кажи тогава,
съ двама ни какво ще става?
Не ще смѣеме, врабецъ,
да издигнеме гласецъ!

Врабчето

О, не се срамувамъ азъ
да си пѣя съ моя гласъ!

Лжезаръ Станчевъ